

Nemes Nagy József 1948 június 22-én született Budapesten. Édesapját korán elvesztette, édesanyja szerény körülmények között nevelte. Általános iskolába Terézváros munkásnegyedében járt, a Városliget vonzó közelségében. Már ekkor nagy érdeklődéssel fordult (a foci mellett) a földrajz felé. A Radnóti Miklós Gimnázium orosz tagozatán érettségizett 1966-ban. A földrajzi OKTV-n elért eredménye alapján bekerült az ELTE matematika-földrajz szakára. 1971-ben a Leningrádi Egyetemen (LGU) fél éves hallgatói részképzésben vett részt. Ugyanezen évben szerzett középiskolai tanári diplomát. Egyetemistaként kezdeményezője és egyik első szervezője volt 1970-ben az azóta szép karriert befutott hallgatói-közösségi rendezvénynek, az ELTE Földrajzos Napnak. Felesége és leánya egyaránt földrajz illetve geográfus szakon diplomázott.

A hetvenes évektől szorosan kötődött a Regionális Földrajzi Tanszékhez. 1971-73 között a tanszék tudományos ösztöndíjas gyakornoka volt. 1973-ban szerzett egyetemi doktori fokozatot, a regionális fejlettségi különbségek témakörében („A gazdasági fejlettség területi különbségeinek elemzése matematikai és statisztikai módszerekkel”), amely mindvégig kutatási érdeklődése középpontjában maradt. A kutatómunka mellett az oktatásba is bekapcsolódott, matematikai-statisztikai és regionális földrajzi gyakorlatok előadójaként. 1973-75 között az ELTE KISZ bizottság titkárhelyettese volt. Sárfalvi Béla aspiránsaként (1975-78) írta kandidátusi értekezését „A regionális gazdasági fejlődés összehasonlító és dinamikus vizsgálata” címmel, amivel 1980-ban szerzett tudományos fokozatot. Az MTA doktora címet „A tér a társadalomkutatásban” c. térelméleti és kvantitatív módszertani hangsúlyú értekezésével nyerte el 1998-ban. Mindkét értekezése anyagából önálló könyvei is megjelentek az Akadémiai Kiadónál. Behatóan foglalkozott a rendszerváltozást közvetlenül megelőző, majd követő időszak megváltozott tartalmú területi folyamataival, új jelenségeivel, a regionális egyenlőtlenségek alakulásával, a területi fejlesztéspolitika hatásvizsgálatával is. A sok elemben hazai előzmények nélküli monográfiái és tanulmányai e témakörökben az utóbbi évtizedek legtöbbet hivatkozott magyar nyelvű tudományos publikációi közé tartoznak. Első (még egyetemi hallgatóként írt) publikációját a budapesti egyetemi földrajzos képzés centenáriumának tiszteletére 1970-ben megjelent tanulmánykötet rejti. Publikációs tevékenységét az alábbi adatok jelzik: könyv: 23, könyvrészlet: 85, tudományos folyóiratcikk: 86, ebből külföldön megjelent: 5, összes független hivatkozás: 3746, Hirsch-index: 27

Bár kapcsolatai nem szakadtak meg az egyetemmel, de a hetvenes évek végétől más munkahelyeken, előbb (1978-81 között a Felsőoktatási Pedagógiai Kutatóközpontban) területi nézőpontú felsőoktatás-kutatással foglalkozott, az egyetemi intézményhálózat és a beiskolázási vonzáskörzetek témakörében publikált, 1981-től az OT Tervgazdasági Intézetében (korábbi egyetemi mentorával, Kovács Csabával szoros munkakapcsolatban) a hazai gazdasági és társadalmi térfolyamatokat kutatta. E munkahelyek sokszínű szakmai közege nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az egyetemen szerzett geográfusi alaptudását más társadalomtudományok szemléletével, ismeretrendszerével is bővítse. 1991-től alapító tagja a veszprémi székhelyű Comitatus Társadalomkutató Egyesületnek és folyóirata szerkesztőbizottságának.

1994-ban került vissza az egyetemre, ahol 2000-ben habilitált s 2001-ben kapott egyetemi tanári kinevezést. Ebben az időszakban nemzetközi tapasztalatszerzésre londoni (LSE), groningeni (RUG), leuveni tanulmányútjain, munkakapcsolataiban volt lehetősége. Az ezredforduló környékén több hazai kormányzati és nemzetközi kutatási program (ACE-PHARE, UNDP, ILO) koordinátora volt tanszéki közreműködéssel, nyugat-európai partnerekkel, ezek eredményei angol nyelvű tanulmánykötetekben jelentek meg. Ugyanekkor kezdődött tudományos és oktatási kapcsolata – kezdetben a briliáns oktatási készségekkel rendelkező

Szegedi Nándorral együtt – a kolozsvári egyetem újjászerveződő magyar nyelvű földrajzos képzése új oktatói nemzedékével.

Az ELTE graduális képzésén 25 éven át kutatási területeihez kötődő főkéllégiumokat, szemináriumokat tartott geográfus szakon. Enyedi György felkérésére oktatott az ELTE Társadalomtudományi Karának területfejlesztési posztgraduális programjában is. Szakterületi vezetői munkájának középpontjában a geográfus képzés szakfelelősi irányítása állt. 1999-2005 között a Földrajz Tanszékcsoport vezetője volt. Fontos szerepet játszott a 2006-ban alakult ELTE FFI két központú intézeti struktúrájának kialakításában. 1994 és 2013 között vezette a Regionális Földrajzi (2007-től Regionális Tudományi) Tanszéket. Megtartva a modernizálódó regionális földrajzi tartalmat az új kutatási feladatokhoz és a munkaerő-piaci igényekhez igazította az oktatási súlypontokat és a személyi összetételt. Fialat kollégáival együtt alakították ki a tanszék regionális elemzői, társadalmi térinformatikai és térelméleti kutatási profilját. Tanszékvezetőként, az ideálisnak nem mondható anyagi működési feltételek közepette is fenntartotta a korábbi időszakra is jellemző emberi és szakmai kohézióját a tanszéknek.

Az ELTE Földtudományi Doktori Iskola alapító törzstagja, 2009-18 között doktori programvezető, majd a doktori iskola vezetője volt. Témavezetésével 24 tanítványa szerzett PhD fokozatot regionális tudományi, társadalom-földrajzi témakörökben. Közülük többen az ország különböző intézményeiben, egyetemeken a területi kutatás és oktatás tekintélyes vezetői ma már. Az ELTE Természettudományi Karán 2005-2009 között tudományos dékán-helyettesként dolgozott, fő feladata a kari doktori képzés irányítása volt. 2018 óta professor emeritus.

A kezdetektől fogva, mintegy három évtizeden át aktív szerepet játszott a geográfusokat is nagy számban vonzó diszciplína, a regionális tudomány hazai intézményesülésében, programjaiban az MTA Regionális Tudományok Bizottsága és a Magyar Regionális Tudományi Társaság egyik vezetőjeként, a Tér és Társadalom szakfolyóirat szerkesztőbizottsági tagjaként.

A vállaltan azonos súllyal és felelősséggel végzett oktatói, kutatói és szakmai közéleti, vezetői munkáját Pro Régió díjjal, a Kolozsvári Babes-Bolyai Egyetem HC professzori címével, az ELTE Pro Universitate díj arany fokozatával, Mestertanár Aranyéremmel (OTDT) és az MRTT Regionális Tudományért díjával ismerték el.